

Kui laps saab hästi õppetud,
Siis moista on jo ärra peast,
Et ta siis ellab ilmas heast.

So holeks jägo õõd ja päwad
Dh helde Jummal! Keif ma-ilm,
Et rahwas sinno heldust näwad,
Kui kaitseb meid So pühha film:
Dh kiiso keifi hädda seest
Ja hoia katko, nälja eest!

Dh rahwas! rahwas! armas rahwas!
Miks armastad ja kurjust weel?
Dh olle palwel' aggar, wahwas,
Mi kunni ellad ello teel
Ja mõtle Soja seatud wiit,
Woiks äkkiste sind niita siit!

Suurt hädda on kül rahwas näinud,
Kus mõnda waewas hirmus nalg!
Ja kellel' se on mõda lainud
Sell' muljub weel se wanna wõlg:
Siis anna rõõmsa aasta nüüd,
Ka andeks meie patto süüd!!

Ellawalt mahha maetud.

Sest on jubba mõnni hea aasta mõda lainud, kui üks mees „Manderlais“ ommale nore naese wõttis. Temma olli wägga rikkas ja nenda ellasid nemmad ühhe aasta rõmo sees ja armastasid teine teist süddamest; agga Jum-mala teed ja innimesse ello päwade arro, on meie eest warjule pandud. Nenda olli ka luggu siin. Mees jäi äkkiste haigeks ja surri. Temma noor naene, kes tännaseks ja hoom-seks olli mahha tullemas, olli jubba wodiis haige ja temma emma walwas temma jures, ning katsus sedda asja tütre eest weel sallajas hoida, ja ütles iggakord, tütre küsfimise peale, et mees parremaks saab. Mees maeti jubba mahha. Ühhel päwal pärrast selle, kui mees olli maetud, olli emma wodi eest kor-raks ärra lainud ja kui tüddar sedda näggi, kargas wodist wälja ja läks meest waatma; agga meest ei olnud enam wodiis! ja keigist